

for Statsbanerne paa 17 Mill. Kr., og Underskuddet blev 53 Mill. Kr., altsaa 36 Mill. Kr. større end budgetteret. Og hvis nu nogen skulde faa i Sinde at mene, at det var Kulene, der gjorde det. . . . (L. Rasmussen: Hør!) . . . hør, siger det ærede Medlem, ja, jeg tænkte det nok, men det ærede Medlem tager fuldkommen fejl, thi Forholdet er det, at i 1920—21 var Kulprisen netop høj, og det ærede Medlem vil jo neppe benægte, at man dog skulde købe de Kul, der skulde bruges det Aar, selv om det ærede Medlem med mig kan være enig i at beklage, at der blev købt for mange, saa de varede for længe; for dette Aar kunde det ikke blive mindre. Ser vi paa Postvæsenet — det bruger jo ikke mange Kul —, var der budgetteret et Underskud paa 9 Mill. Kr., og Underskuddet blev 16 Mill. Kr.; det var altsaa heller ikke det Budget, der kunde holde. For Telegraf- og Telefonvæsenet var der budgetteret et Overskud paa 97 000 Kr., og det gav et Underskud paa 4 Mill. Kr.; heller ikke dette kunde altsaa holde. Havnevæsenet var budgetteret til et Underskud paa 498 000 Kr.; det blev 1,2 Mill. Kr., altsaa 700 000 Kr. mere. Ingen af disse Budgetter under Statsvirksomhederne kunde holde. Kommer jeg saa til Indenrigsministeriet og nøjes med at tage den Post, der hedder Forsikring og Forsørgelse af ubemidlede, var der budgetteret en Udgift her paa 23 Mill. Kr., og Udgiften blev 33 Mill. Kr., altsaa den steg med 10 Mill. Kr. Skal vi ogsaa kritiseres for det? Undervisningsministeriets Budget var budgetteret til 57 Mill. Kr., og der blev en Udgift paa 81 Mill. Kr., altsaa 23 Mill. Kr. mere; jeg har allerede nævnt, at det i ganske særlig Grad var Lønningslovene, der her var medvirkende. Finansministerens Budget steg fra 23 Mill. Kr. til 62 Mill. Kr. Der var saaledes en Forskel paa 38 Mill. Kr., men her vil jeg dog straks indskyde den Bemærkning for ikke at gøre nogen Uret, at heraf er ca. 30 Mill. Kr. gaaet til Sønderjylland; i øvrigt var altsaa Overskridelsen paa det Budget en 4 Mill. Kr. for ordinære og 4 Mill. Kr. for ekstraordinære Udgifter. Pensionsvæsenet var budgetteret til 9,3 Mill. Kr., og der blev en Udgift paa 13,5 Mill. Kr., altsaa en Stigning af 4 Mill. Kr., hvortil ogsaa ganske særlig Lønningslovene har været medvirkende.

Jeg tror efter dette, jeg i nogen Grad har Ret til at sige, at dette Budget kunde ikke holde, om det blev fulgt. Jeg ser nok, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke er her, men jeg antager, han vil gøre Rede for, hvad han mener med, at Budgettet havde kunnet holde, om det var blevet fulgt, og hvor det er, dette Budget ikke er blevet fulgt; det vilde være ganske interessant at faa dette at vide.

Men saa siger det ærede Medlem Hr. Rode endvidere, at det store sønderjydske Arbejde var forberedt, der var kun Festerne tilbage. Det er en mærkværdig Udtalelse. Hvor mange af de 275 Millioner havde det ærede Medlem betalt? Ikke en rød Øre. Hele det økonomiske Spørgsmaal var tilbage, alle Udgiftsposterne skulde ordnes. Det ærede Medlem har kun Øje for Festerne, det er dem, han er ked af, at han ikke kom til at dirigere — saadan maa jeg opfatte det, naar han mener, at der kun var Festerne tilbage. Saa siger det ærede Medlem, at det var ikke Indtægterne, der svigtede. I de Aar, Underskuddet fremkom, havde man Indtægterne. De svigtede først senere. Man paaberaaber sig, at der var vedtaget saa store Udgiftslove bl. a. til Tjenestemændene, ja, det var der, men dem havde Venstre været med til at vedtage. Saadan forklarer han det. Jeg vil gerne give mit Svar Udtryk i et Spørgsmaal. Mon det ærede Medlem virkelig er uvidende om, at i det første Aar, 1920—21, havde Landet en samlet Indtægt, der var 100 Mill. Kr. mindre end i 1919—20? Kan man ikke heraf se, at det var Indtægterne, der svigtede i allerhøjeste Grad? I de følgende Aar var Mindreindtægten 184 Mill. Kr., 144 Mill. Kr. og 156 Mill. Kr. Jeg forstaaar overhovedet ikke, hvorledes det ærede Medlem kan sige, at det ikke var Indtægterne, der svigtede, thi det var netop dem, der svigtede, og de vilde have svigtet, selv om det ærede Medlem havde været Medlem af Regeringen. Jeg forstaaar heller ikke, hvordan han kan komme med en saadan Undskyldning for Udgifterne paa Tjenestemandsløven, at dem havde Venstre stemt for. Ja selvfølgelig, men Udgifterne bliver dog lige store, enten Venstre har stemt for dem eller ikke. Det ærede Medlem er klar over, at disse Udgifter vilde stige, og at Udgifterne ved Lønningslovene sammen